

הת (ראשון לציון) 43992-10-25 - צ'ארי אבנבאח נ' מדינת ישראל

ה"ת (ראשון-לציון) 43992-10-25 - צ'ארי אבנבאח ואח' נ' מדינת ישראל לשלום ראשון-לציון

ה"ת (ראשון-לציון) 43992-10-25

1. צ'ארי אבנבאח

2. ילנה אלקין

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון-לציון

[24.11.2025]

כבוד השופטת הבכירה טל אוסטפלד נאוי

החלטה

לפני בקשה להחזרת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969 (להלן: חסד"פ (מעצר וחיפוש)) להשבת סכום של כ-124,620 ₪ אשר נתפסו ברשות המבקש בעת מעצרו, ביום 24.12.24.

רקע

1. ביום 24.12.24 נעצר המבקש בחשד להחזקה והספקה של חומרים מסוכנים, וביום 2.1.25 שוחרר ממעצרו.
2. במהלך המעצר תפסה המשיבה מזומן בסך של 124,620 ₪ (להלן: הכסף שנתפס) ו-3 טלפונים סלולאריים.
3. ביום 30.6.25 הגישו המבקשים לבית המשפט - ה"ת 71363-06-25 (להלן: ההליך האחר) בקשה להחזרת הכסף שנתפס, וזאת לאחר שחלפו מעל לשישה חודשים מבלי שהוגש כתב אישום כנגד המבקש.
4. בית המשפט (כב' השופט מימון) ביקש בהחלטתו מיום 3.7.25 במסגרת ה"ת 71363-06-25 לברר אצל המשיבה מועד הגשת האישום ובהחלטה מיום 8.8.25 הציע לצדדים למצות את הליך השימוע ולאחריו, ככל ולא יוגש אישום, יוכלו לפנות שוב בבקשה להחזרת הכסף.

5. ביום 25.9.25, לאחר שימוע שנערך למבקש, הוגש כתב אישום האוחז בחמישה אישומים, בו מיוחסות למבקש עבירות של יצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים (4 עבירות) - עבירות לפי סעיף 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 ועבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973.

המאשימה הודיעה בכתב האישום על עתירתה להכריז על הנאשם כ"סוחר סמים", חילוט 3 טלפונים סלולאריים, חילוט מזומן בסך של 124,620 ₪ וחילוט הרכוש אשר שימש כאמצעי לביצוע העבירה/פירות העבירה, זאת בהתאם להוראות המיוחדות שנקבעו בפקודת הסמים המסוכנים.

6. המבקשים פנו שוב לבית המשפט, ובהחלטה, בהליך האחר, מיום 20.10.25 נקבע כי מאחר והוגש כתב אישום, הבקשה בסמכות הערכאה אליה הוגש כתב האישום.

7. הבקשה נפתחה מחדש והובאה לפני.

8. מאחר ולא הוגש ערר על ההחלטה בהליך האחר ומאחר ובית המשפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על החלטות בית המשפט במסגרת ההליך האחר, אין בידי לדון בטענה זו הנוגעת ללוחות הזמנים.

9. מכאן הבקשה שלפני.

טענות הצדדים

10. לטענת המבקשים, הכסף שנתפס הוא פדיון חנויות המרכול אשר בבעלותם, כאשר המבקש היה בדרכו לבנק להפקידו. לטענת המבקשים, המבקש טען זאת מיד כשנעצר, וכך טענה אף המבקשת. לראיה, הציגו המבקשים מסמכים, מהם לטענתם ניתן ללמוד כי שתי החנויות שבבעלותם מתנהלות במזומן.

11. עוד טענו המבקשים, כי נתפסו ברשות המבקש כ-80 שקיות סם ששוויה של כל אחת מהן עומד על 50 ₪, כך שפוטנציאל הרווח בכללותו עומד על כ-4,000 ₪, סכום הנמוך באופן משמעותי מהסכום שנתפס - 124,620 ₪. עוד טענו, כי כתב האישום מתאר ארבעה אירועים שהתרחשו באותו היום, לא מדובר במסכת אירועים שהתפרשה על פני תקופה, לכן לא ניתן לומר כי סכום העסקאות הגיע לכ-124,000 ₪.

12. המבקשת - הטוענת לזכות, הגישה תצהיר שם לטענתה חלק מסכום המזומן שנתפס, הוא פדיון חנותה.

13. לטענת המבקשים, מקור הכסף שנתפס - חוקי, לכן יש להשיבו להם ואין להורות על חילוטו.

14. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה בעת מעצרו של המבקש נתפס סכום מזומן של 124,620 ₪, כאשר נטען בכתב האישום כי המבקש ביצע את העבירות ממקום עסקו- החנות, הכסף נתפס בתוך רכב בשימוש, והחלק הארי נמצא בתוך השקיות עם הסמים המסוכנים.
15. המשיבה הוסיפה כי הודיעה בכתב האישום שבסיום ההליך תעתור לחילוט הכסף, ומכל מקום טרם נפרשה התשתית הראייתית בפני בית המשפט, כך שטרם בשלה העת לדון בבקשה להשבת הכסף, יש לשמוע את הראיות, הבקשה מקדימה את זמנה ויש להורות על השארת התפוסים במשטרה בשלב זה.
- דין
16. כתב האישום מייחס למבקש ביצוע של עבירות סחר בסם מסוכן, בארבע הזדמנויות שונות והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. נטען כי את ארבעת עסקאות הסחר, ביצע המבקש מתוך "סופרמרקט אי מרקט", הוא המרכול אותו הוא מחזיק בבעלותו.
- במסגרת האישום החמישי, נטען כי בכיס מכנסיו החזיק המבקש 20.50 גרם נטו של סם מסוכן MDMB המכונה "נייסגאי" (להלן: הסם המסוכן); במושב הנוסע הקדמי ברכב, בארגז ובו אריזות פלסטיק המחולקות ל- 89 אריזות סגורות- החזיק 286.67 גרם סם מסוכן; בתיק ברכב החזיק בשקיות חלוקה שחורות- מזומן בסך 86,960 ₪; בקופה בחנות החזיק 37,660 ₪; כן החזיק בטלפונים סלולאריים;
17. תכלית תפיסת הכסף והחזקתו בידי המשטרה, בעניין שלפניי, הינה למטרת חילוטו בתום ההליך כחלק מגזר הדין שיושג על המבקש, ככל ויורשע בדין (בש"פ 333/21 עלי אבו ג'אבר נ' מ"י (18.4.21)).
18. לשם הכרעה בשאלה האם ניתן להשיב את התפוס או לקבוע כל אמצעי מגביל להבטחת מימוש החילוט, די בבחינת קיומן של ראיות לכאורה, המצביעות על "פוטנציאל חילוט". במצב דברים זה, על המדינה להראות כי הכסף שנתפס שייך למבקש או שהושג בעבירה של עסקת סמים, כאשר באפשרות המבקש לסתור את החזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודת הסמים וכן את החלופות המצוינות בסעיף 36א(א) לפקודת הסמים (בש"פ 3650/09 אלהאושלה נ' מ"י (2.6.09)).
19. סעיף 31(6) לפקודת הסמים קובע כדלקמן:
- "קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים-
- (א) כל רכושו של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:
- (אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

- (בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא יאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל עבירה שעליה נדון;
- (ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון יראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד מהאנשים המפורטים בפסקה (א)."
20. כאמור, על פי הוראת הסעיף, יש לראות את כל רכוש של מי אשר הוכרז "סוחר סמים" (ובעניינו, כאמור, עותרת המשיבה להכריז על המבקש כסוחר סמים ככל שיורשע במיוחד לו) כרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם הוכיח המבקש אחרת.
21. סעיף 36א(א) קובע כדלקמן:
- "הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -
- (1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;
- (2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך;
- לענין פסקאות (1) ו-(2) -
- "ביצוע העבירה" - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע".
22. המשיבה תפסה סכום של ₪ 86,960 ברכבו של המבקש, בתוך שקיות חלוקת שחורות, בסמוך לשקיות הסמים המחולקות. כמו כן תפסה סך של ₪ 37,660 בקופה הרושמת בעסקו של המבקש.
23. הכסף שנתפס ברכבו של המבקש בשקיות חלוקה שחורות -
- כעולה מכתב האישום, הרכב בו נמצא הכסף נמצא בשימוש של המבקש ובחזקתו. לטענת המשיבה, הכסף נתפס בתוך השקיות עם הסמים.
- בנסיבות אלה וככל ולא הוכח אחרת, יש לראות את הכסף שנתפס, כרכושו של המבקש וכך עומדת למשיבה האפשרות לעתור לחילוטו, על פי הוראות סעיף 31(6) לפקודת הסמים, זאת ככל שהמבקש יוכרז בסופו של יום "כסוחר סמים" וככל שהמבקש לא יוכיח אחרת.
- כמו כן ניתן לראות בכסף, משנתפס בסמוך לסמים ולטענת המשיבה בתוך השקיות עם הסמים, כרכוש העומד בתנאי סעיף 36א(א) לפקודת הסמים, על חלופתו.
24. הכסף שנתפס בקופה הרושמת בעסקו של המבקש -

- על פי עובדות כתב האישום, התשלום למבקש בגין עסקאות הסחר בסם בוצע במזומן והעסקאות בוצעו מתוך עסקו, המתנהל במזומן אף הוא. משנטען כי ביצוע העסקאות נעשה מתוך עסקו של המבקש, יש בכך אף להעלות החשד, כי לא זו בלבד שיש לראות את הכסף המזומן בקופת העסק כחלק מכלל רכושו של המבקש, אלא ניתן לכאורה אף לראותו כרכוש העומד בתנאי סעיף 36א(א) לפקודת הסמים, על חלופותיו הנזכרות לעיל.
- על כן גם סכום כסף מזומן זה ניתן, לכאורה, לחלטו בסיום ההליך.
25. לא נעלמה מעיני טענת המבקשים לפיה כסף זה הינו פדיון המרכול בבעלותם, מקורו באמצעים חוקיים וכחלק מהמחזור הכלכלי המתנהל במרכול. אלא, שהנני סבורה כי טרם בשלה העת לדון בבקשה לגופה ולבחון את אפשרות השבת הכסף ולו בתנאים אבהיר.
26. לטעמי, בטרם תינתן הכרעה בשאלת השבת הכסף, כאשר לטענות המבקשים חלקו הנכבד מקורו באמצעים חוקיים, יש לדון בראיות במסגרת ההליך העיקרי.
- זאת, בשל טיבן הייחודי של הטענות באשר למקורו החוקי של הכסף כהצדקה להשבתו. טענות, המשיקות לטענות המבקש בהליך העיקרי, ככל שיכפור, באשר למקורו של הכסף וליכולתו הכלכלית של המבקש. בכלל זה - ייתכן ויעלה אף הצורך לחקור את העדים כבר בשלב הדיון בהשבת התפוסים, ותוצאה כזו לא תסכון. טענות מסוג זה ראוי כי תידונה במסגרת ההליך העיקרי.
27. על כן, ומשטרם בשלה העת לדון בטענות ההגנה ובראיות, וזאת אף בטרם נמסרה תשובה לכתב האישום, אני סבורה כי טרם ניתן לדון בשאלת השבת הכסף לידי המבקשים ועניין זה יידון במסגרת ההליך העיקרי.
28. באשר לטענת המבקשת- הטוענת לזכות, אפנה למפורט בהרחבה לעיל ולכך כי סכום הכסף שנתפס, נתפס כרכוש של המבקש, בין אם בקופת עסקו ובין אם ברכב ששימש אותו, יחד עם שקיות הסמים, וזאת בהיותו נאשם בעבירות סחר בסם מסוכן.
29. בהתאם לפסיקה, על הטוען לזכות מוטל נטל השכנוע בדבר קיומה של זכות קניינית בנכס (ע"א 6702/04 מאזן נ' מ"י (10.11.05)).
30. כתמיכה בטענתה כי היא בעלת זכויות קנייניות בכסף, הגישה המבקשת תצהיר מטעמה. אלא, שלא צורף לתצהיר כל מסמך מכל סוג שהוא לתמיכה באמור בו. אף לא צורף כל מסמך המעיד על הסכום שהועבר מקופת החנות אשר בבעלותה באותו היום לידי המבקש להפקדה בבנק. כך שבשלב זה לא קיימות ראיות לכאורה להוכחת קיומה של זכות קניינית בסכום הכסף שנתפס.
31. זאת ועוד, בתצהירה מפרטת המבקש ומצהירה כי "בעת מעצרו נתפסו ברשות מר אבנבאח סך של כ-100 אש"ח, אשר מורכב מפידיון החנות שבבעלותי... ולמיטב ידיעתי מכספי פידיון של החנות בניהולו של מר אבנבאח". המבקשת אינה יודעת לנקוב בסכום הכסף המדויק שמסרה למבקש להפקיד, והסתפקה באמירה ערטילאית הנוגעת לסכום שנתפס בכללותו.
- כך שבשלב זה אין כל ידיעה ואף לו ראייה לכאורה בדבר גובה הסכום שיש להשיב לה מתוך הסכום שנתפס.

32. במהלך הדיון הגיש המבקש את המסמכים כדלקמן: מסמך ריכוז מכירות העסק "שירותי במות" אשר נטען כי זהו המרכול אשר בבעלותה של הטוענת לזכות. אך, שם העסק "שירותי במות" כלל לא נזכר בתצהירה של המבקשת, אלא מצוינת הכתובת בלבד. ומנגד, לא נכתב במסמך שצורף, כתובת העסק הנטען. עוד צורפו מסמכי חשבון בנק, של חשבונה הפרטי של המבקשת, בכתובת השונה מכתובת העסק אשר ציינה בתצהירה.

כלומר, בשלב זה, לא הוגש כל מסמך שניתן ללמוד ממנו מהו בית העסק של המבקשת, מהם הסכומים המופקדים בחשבון בית העסק, באיזה חשבון בנק מופקד פדיון העסק ומהו טיב השירות אותו מספק העסק. מכל האמור עולה כי בשלב זה לא ניתן להסתפק בתצהירה הלקוני של הטוענת המבקשת, וניכר כי טענתה לזכות בכסף התפוס כרוכה בטענות המבקש, בדבר קיומו של מקור חוקי בכסף. טענה זו, כפי שכבר ציינתי, מפאת מורכבותה והחפיפה לטענות אותן יש לבחון בהליך העיקרי, ראוי כי תידון במסגרת שמיעת הראיות בהליך העיקרי. 33. לאור האמור, הנני סבורה כי בשלב זה טרם בשלה העת לדון בזכויותיה הקנייניות של המבקשת בכסף שנתפס, ויש לדון בכך בעת שמיעת הראיות בהליך העיקרי. סוף דבר

34. משטענות ההגנה והטוענת לזכות מהותיות ויורדות לשורשו של ההליך העיקרי, בדבר מקור הכסף שנתפס, לא מצאתי כי הדיון בעניין שבפניי הוא האכסניה המתאימה לדון בהן, ויש להידרש לטענות אלה במסגרת ההליך העיקרי.

35. על כן, ומשלא מצאתי כי יש להידרש לבחינת הראיות בשלב זה, אני מורה על דחיית הבקשה. ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ו, 24 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.